

Klachtenummer 2009 N-15 Bij gebrek aan eenduidigheid in de presentatie heeft de Commissie de ware toedracht van de gebeurtenissen waarover om haar oordeel wordt gevraagd niet kunnen achterhalen. Voor zover de klacht is terug te voeren op een gebrekkig communiceren door de school is het ontstaan van misverstanden over wat is overeengekomen allereerst aan de schoolfunctionarissen als professionals toe te rekenen. Van schoolfunctionarissen wordt verwacht dat zij op een duidelijke en controleerbare manier met ouders communiceren. Klacht ongegrond.

Advies LKC KO van 17 juni 2009

Bij de keuze voor het vervolgonderwijs hebben aangeklaagden de ouders van de leerling doelbewust misleid. In afwijking van wat afgesproken was, hebben aangeklaagden willen verhinderen dat de leerling naar het havo zou gaan.

De klacht is afkomstig van de heer A, vader van de minderjarige L. Zij is gericht tegen mevrouw M, leerkracht van de S- Basisschool en de heer N, directeur van de S-Basisschool.

Inhoud van de klacht.

L maakte in het schooljaar 2008-2009 deel uit van groep 8 met mevrouw M als zijn groepsleerkracht.

In januari 2009 is er een gesprek geweest tussen L's ouders en aangeklaagden.

De visie op de capaciteiten van L van de school en die van de ouders bleken sterk uiteen te lopen.

Er is toen uitdrukkelijk afgesproken dat de resultaten van de CITO-toets afgewacht zouden worden en dat op basis daarvan de definitieve keuze gemaakt zou worden.

L heeft 540 punten gehaald voor de CITO-toets. Mevrouw M verklaarde daarna aan L's moeder het ermee eens te zijn dat het havo de beste keuze was. Discussie over een mogelijk verschil van inzicht is achterwege gebleven.

Desondanks kregen L's ouders het bericht van de toelatingscommissie dat hij niet naar het havo zou mogen. Een advies van mevrouw M, gegeven aan een lid van de toelatingscommissie, bleek daaraan ten grondslag te liggen.

Zij heeft in de richting van L's ouders een dubbel spel gespeeld. Zij heeft gedaan of zij het met de keuze voor het havo eens was, terwijl zij achter de rug van de ouders om haar eigen zin heeft doorgedreven. Deze handelwijze is niet door de school gecorrigeerd.

Overigens is de toelatingscommissie op grond van latere door klager verstrekte informatie tot de gevolgtrekking gekomen dat L wel op het havo thuishoort. Inmiddels is gebleken dat hij het volgende schooljaar wordt toegelaten tot de havo(t)-opleiding.

Het oordeel van de Commissie.

De Commissie is geconfronteerd met uiteenlopende versies van wat er precies heeft plaatsgevonden. Aangeklaagden hebben ontkend dat in januari 2009 is afgesproken dat de resultaten van de CITO-toets als enige beoordelingsfactor zouden fungeren. Volgens hen zouden die slechts meewegen in de totale beoordeling.

Mevrouw M heeft tegengesproken dat zij tegen L's moeder heeft gezegd dat zij instemde met de keuze voor het havo.

De Commissie heeft bij gebrek aan eenduidigheid in de presentatie de ware toedracht van de

gebeurtenissen waarover om haar oordeel wordt gevraagd, niet kunnen achterhalen.
De Commissie verklaart om die reden de klacht ongegrond.

De Commissie komt wel in die zin klager tegemoet dat, voor zover zijn klacht terug te voeren is op een gebrekkig communiceren door de school, zij van oordeel is dat het ontstaan van misverstanden over wat is overeengekomen, allereerst aan de schoolfunctionarissen als professionals wordt toegerekend. Van schoolfunctionarissen wordt verwacht dat zij op een duidelijke en controleerbare manier met ouders communiceren. Daarbij hoort een, van beide kanten geaccordeerde, verslaglegging van wat op controversiële, niettemin voor ouders wezenlijke, punten is overeengekomen.

Door de resultaten van de gesprekken met L's over het schooladvies in januari 2009 niet schriftelijk vast te leggen, hebben aangeklaagden aan klager een gerechtvaardigde reden gegeven om bij de Commissie een klacht in te dienen.